

כל השנה הלכות בכל יום
בבוקר לו שהוא מן שלום הבית

כל הלמוד זמר בכל יום
בבוקר לו שהוא מן שלום הבית

א חשוך

קובץ ראשון לחדש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך שחבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

ב'לשון הקודש לש"ס דף היומי

והוא: זוהר ושלחן ערוך מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוך היומי עם דף גמרא היומי

קפסולת מלשון רמב"ם
בספר זוהר נצא
מהגלות פרחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי"

אמר רבי תנאי משום רבי
שמעון בר יוחאי: אין לו
להקדוש ברוך הוא נבית
גמול אלא אוצר של ידאת
שמים שפאסד יושקו לו
ידאת ה' היא אוצר עולת
לו. וכל לפוד תולת הפוד
אי אפשר להגיע לספת
ידאת שמים.

תפילה מיוחדת לפני לימוד זוהר ביחד עם שולחן ערוך

אלא בנשתירו ב' חוטין שלמים, דהינו ארבע
ראשים שכל אחד מהראשים ארוך י"ב גודלים
אז מכשירים בשנתפסקו השני חוטין אחרים אם
נשתיר בהם כדי עניבה, אבל אם נפסקו ג' חוטין,
אף על פי שנשתיר בהם כדי עניבה פסולים.
ומפני כן בשנתתכו ג' ראשים אם לא דקדק
בעת עשיית הציצית שיהיו נפרים חד' ראשים
שמצד אחד של תקשר חיישינן שפוא כל ראש
הוא מחוט אחד, ונמצא שאין כאן אלא חוט אחד
שלם, הלכך מספקא פסול: הגה: וכל שכן אם דקדק
שיהיו נפרין חד' ראשים שפצד אחד ונפסקו ג' ראשים
בצד אחד דפסולה דאז ודאי נפסקו ג' חוטין ואם נפסקו
בב' צדדין נמי פסול שפוא שלשה חוטין הם (בית יוסף בשם בן
הכוב) אבל אם לא נחתכו אלא ב' ראשים מכשרינן
בכדי עניבה, והלכה פסקרא ראשונה מיהו היכא
דאפשר טוב לחוש לסכרת רבנו תם: הגה: ונוהגין
ברבנו תם (אגדה סימן ט"ז).

ב. היכא דצריך כדי עניבה ומתוך שהחוטים
עבים אינו יכול לענבם, ואלו היו דקים היה בהם
כדי עניבה פשר: הגה: ומשערין בחוטין בינונים (דברי
עצמו).

ג. כדי עניבה לרש"י מן הענף, ולר"י אפלו נחתך
כל הענף ולא נשאר כדי עניבה אלא מן הגדיל
פשר, ומנהג העולם פרש"י והיכא דלא אפשר
יש לסמוך על ר"י:

סימן יג

דיני ציצית בשבת, ובו ג' סעיפים

א. ארבע ציציות מעכבין זה את זה, שכל זמן

מלאים פריכות, אין שעור לפריכות, רק שיהיה
כל הפרוץ ותקשרים רחב ארבעה גודלים, והענף
שמנה גודלים: הגה: ואם האריך הציצית יראה ששלישיתו
יהיה גדיל וב' חלקים ענף (רמב"ם פ"א) נוהגים לרדף באויר
ראשון ד' פריכות, ובשני ט', ובשלישי י"א, ובכרביעי י"ג,
שעולים כלם ארבעים פמנין ה' אהר, שעולים ל"ט ועם השם
הם ארבעים. נהגו לעשות בסוף כל חוט קשר כדי שיעמד
בשזירתו.

טו. יש אומרים שצריך לדקדק שיתלה הציצית
לארץ הטלית דבעינן שתהא נוטפות על הקרן
פרוש תלוי על הקרן, ואם היה ברחבו לא היה נוטף
שהרי בלפי קרקע היה תלוי. יש אומרים שאין לתת
שום בגד בנקבי הטלית שמכניסים בהם הציציות,
ויש מתירין, וכן נהגו:

סימן יב

דברים הפוסלים בציצית, ובו ג' סעיפים

א. אם נפסקו כל חוטי הפנף ונשתיר בהם כדי
עניבת כל החוטים הפסוקים ביחד פשר, ואם לא
נשאר כדי עניבה אפלו בחוט אחד שנפסק כלו
פסול, הלכך כיון שכל אחד פפול לשנים אם נפסקו
שני ראשים פסול, שפוא נפסק חוט אחד. ולפי מה
שאנו נוהגים לדקדק בעת עשיית הציצית לתת
סימן בד' ראשים בענין שלעולם חד' ראשים הם
מצד אחד של תקשר, ותד' ראשים מצד האחר,
אם נפסקו שני ראשים מצד אחד פשר, דודאי שני
חוטין הם והרי נשתיר מכל אחד הראש השני
שהוא יותר מכדי עניבה. ולרבנו תם לא מכשירים

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למשה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכל שאין אל הם בצורה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכל תיקוני זוהר תיקון מ"ג)